

θράδου... Ήταν τάχα ανάγκη ν' άρχισης τὰ κλάμματα καὶ τὶς διαμαρτυρίες, καὶ νὰ μ' ἐκνευρίσης;...

Καὶ τότε ἀκούστηκε μιὰ γλυκεῖα φωνή—φωνή πραγματικού ἀγγέλου—πού ἔτρεμε ἀκόμη ἀπὸ τ' ἀναφυλλητά:

—Γιατί, Πέτρο μου, ἦσουν τόσο κακὸς ἀπόψε μαζί μου;

—Ὡρες εἶνε νὰ μοῦ πῆς ὅτι ὁ Θεὸς ἔρριξε τὴν μικρὴ αὐτὴ κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου μου γιὰ νὰ μὲ τιμωρήσῃ! Τὶ ἀνόητες πού εἴσθε ἐσεῖς ἡ γυναῖκες! Ἄφησε, σὲ παρακαλῶ, τὶς κλάψες καὶ φρόντισε νὰ κάμῃς κάτι ὡς ὅτου ἔλθῃ ὁ γιατρός. Βάλε αὐτηνῆς μερικὲς κομπρέσες, δώσε της ν' ἀναπνεύσῃ ἄλατα... —κάμε, τέλος πάντων, ὅ,τι θέλεις!... Κουνήσου μονάχα, πάρε τὰ πόδια σου... Δὲν μπορῶ νὰ σὲ βλέπω νὰ στέκῃσαι μπροστὰ μου ἔτσι, σὰν μοιρολογητρά... Ὅσο συλλογίζομαι ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ πάθῃ τίποτα αὐτὴ ἡ θεόστραθῆ... Τὶ τρομερὴ περιπέτεια ἦταν αὐτὴ!...

Ἡ Σιμόνη ἄρχιζε νὰ συμφωνῆ μετὰ τὸν Πέτρο... Πράγματι, τὶ τρομερὴ περιπέτεια ἦταν αὐτὴ!... Καὶ αἴσθημα εὐγνωμοσύνης πλημμύρισε τὴν καρδιά της γιὰ τὸν ἄγγελο, ὁ ὁποῖος ἔσκυψε γιὰ νὰ βάλῃ κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι της ἕνα μαξηλάρι!

—Νάατα μας! φώνωξε θυμωμένος ὁ Πέτρος. Τῆς ἔβαλες τὸ καλὸ τὸ μαξηλάρι γιὰ νὰ γίνῃ μέσ' στὰ αἷματα... Δὲν εἶσαι καλά, παιδί μου! Ἀσφαλῶς δὲν εἶσαι καλά!

—Μὰ, Πέτρο, γιατί μοῦ μιλάς ἔτσι... Τί ἄσχημα πού μοῦ φέρεσαι... Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἔχασα τὸ μυαλό μου, μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι δικαιολογοῦμαι...

—Ἐσὺ δὲν θέλεις καὶ πολὺ γιὰ νὰ χάσης τὸ μυαλό σου.

—Δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω στ' αὐτιά μου! εἶπε μετὰ γλυκὸ παράπονο ἡ γυναῖκα του. Ἐσὺ πού ἦσουν τόσο καλός, σὺ πού ἦσουν τόσο καλός, σὺ πού ἦσουν τόσο τρυφερός μαζί μου πρὶν παντρευτοῦμε! Ποτὲ δὲν μοῦ μίλησες ἔτσι τὸν καιρὸ πού εἴμαστε ἀρραβωνιασμένοι...

Καὶ ἐνῶ ἕνα θερμὸ δάκρυ ἐκυλοῦσε ἀπὸ τὰ μάτια τῆς συζύγου στὸ μέτωπο τῆς τραυματισμένης, παρασυρτάς σὰν ὀρμητικὸ ρεῦμα ὕλους τοὺς κακοὺς πόθους καὶ τὶς ἀπογοητεύσεις, ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Πέτρο ὄγιγε ἡ αἰωνία ἀπάντησις τοῦ ἐγωῖστου ἀνδρός, μιὰ ἀπαντησις πού ἔρριξε μέχρι σήμερα σὲ ἀπελπισία ἑκατομμύρια τρυφερῶν γυναικῶν:

—Ὅταν εἴμαστε ἀρραβωνιασμένοι, τὸ πρᾶγμα διέφερε... Σήμερα, εἴμαστε παντρεμένοι!...

...Καὶ γι' αὐτὸν τὸν ἄντρα ἡ Σιμόνη ἀποφάσισε νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴ της!... Αὐτὴ πού φανταζότανε, μετὰ τὴν παρθενικὴ ἀφέλειά της, ὅτι ὁ γάμος ἦταν ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία τοῦ κόσμου, καταλάβαινε τώρα πῶς ὁ γάμος ἦταν ὁ τάφος τῆς ἐρωτικῆς εὐδαιμονίας... Καὶ ὅταν ἦλθε ὁ γιατρός κι' ἔσκυψε ἀπὸ πάνω της, μ' αἰσιόδοξο χαμόγελο, γιὰ νὰ τὴν ἐξετάσῃ, ἡ Σιμόνη ἐφώνωξε παράφορα:

—Γιατρέ μου! Πρέπει νὰ μὲ κάνετε καλά! Θέλω νὰ ζήσω!... Δὲν ἀξίζει ὁ κόπος νὰ πεθάνω!...

LEO DARTEY

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Β΄.

Μιὰ μέρα ἡ Αἰκατερίνη Β' Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας μιλοῦσε μετὰ τὶς κυρίες τῆς ἀκολουθίας της, γιὰ τὸν καιρὸ.

—Μοῦ φαίνεται, πῶς σήμερα κάνει περισσότερο κρυὸ ἀπὸ χθές, εἶπε ἡ Τσαρίνα. Σίγουρα τὸ θερμόμετρο ἔα ἔγηπέσει.

Καὶ γυρίζοντας πρὸς ἕνα ὑπῆρκτη τῶν ἀνακτόρων: —Ἰθάν, τοῦ εἶπε, πήγαινε νὰ ἰδῆς μήπως ἔπεσε τὸ θερμόμετρο...

Ὁ ὑπῆρκτης ἔτρεξε πρόθυμα στὴν αἴθουσα ἣπου ἦτανε κρεμασμένο τὸ θερμόμετρο καὶ σὲ λίγο γύρισε:

—Λοιπόν; τὸν ρώτησε ἡ Αἰκατερίνη. Ἐπεσε;

—Ὁχι, Μεγαλειότητά, ἀποκρίθηκε τότε ὁ ἀπλοϊκὸς Ρωσσοῦς. Ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἀκόμα κρεμασμένο στὴ θέση του. Δὲν μπαίνει ἄλλωστε κανεὶς σ' ἐκεῖνη τὴν αἴθουσα... Ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ τὸ ρίξῃ κάτω;

ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΙΟΥ

(τοῦ Σέϊ Σεναγόν.)

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΛΥΠΗΤΕΡΑ

—Μιὰ κούνια, ἄμα τὸ μωρό σου εἶνε πεθαμένο.

—Ἐνα μαγγάλι, ὅπου ἔχει σβῆσει ἡ φωτιά.

—Ἐνας ἀμαξάς, πού τότε μισεῖ τὸ ἄλογό του.

—Ἐνας σοφὸς πού ἡ γυναῖκα του τοῦ κάνει ὄλο κορίτσια.

—Ἐνα γράμμα ἀπὸ τὸν τόπο σου, χωρὶς καμμιά εἶδησι ἀπὸ τοὺς δικούς σου.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΕΡΠΝΑ ΚΙ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

—Νὰ γυρίσης μαζί με ἄλλους ἀπὸ μιὰν ἐκδρομὴ, μετὰ τ' ἀμάξια γεμάτα ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀπὸ ἀνθισμένα κλαδιά καὶ λουλούδια, μετὰ τοὺς ἀμαξάδες νὰ ὀδηγοῦν καλὰ τὰ ζῶα, καὶ νὰ κάνουν τ' ἀμάξια νὰ τρέχουν.

—Ἐνα γράμμα γραμμμένο σὲ χαρτί μεταξωτό, λευκὸ καὶ καθαρό, μετὰ γράψιμο τόσο ψιλὸ πού νὰ σοῦ φαίνεται πῶς δὲν θὰ μπορέσης νὰ διαβάσης οὔτε μιὰ λέξι.

—Μιὰ βαρκούλα νὰ κατεβαίνει ἀλαφρὰ-ἀλαφρὰ τὸν ποταμό.

—Δόντια καλὰ γυαλισμένα.

—Πολλὰ χτυπήματα ἐπιτυχημένα, ἀπαντωτοῦ, στὸ σκάκι.

—Ἐνα ποτήρι δροσερὸ νερό, ἄμα ξυπνᾷς τὴ νύχτα.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝΕ

—Ἐνας ἄνθρωπος πού ἔχει μαλλιά σὰν φρίγανα, καὶ φορεῖ ρούχα ἀπὸ ἄσπρο μεταξωτό.

—Μιὰ γυναῖκα φαφούτα, νὰ τρῶν ξυνὰ δαμάσκηνα καὶ νὰ ξυνίξῃ τὰ μούτρα της.

—Ἐνας ὠραῖος ἄντρας νὰναὶ παντρεμένος μετὰ μιὰ συχαμένη γυναῖκα.

—Νὰ μὴν ξέρης ἀκόμα τί ἄνθρωπος εἶνε ὁ νέος σου ὑπῆρκτης καὶ νὰ τότε στέλνης σὲ κάποιον μετὰ πολὺτιμα πράγματα.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΠΑΝΙΑ

—Ἐνας γαμπρός, νὰ τὸν ἐπαινᾷ ὁ πεθερὸς του.

—Μιὰ νύφη, νὰ τὴν ἀγαπᾷ ἡ πεθερὰ της.

—Ἐνας ὑπῆρκτης, πού νὰ μὴν παραπονιέται ποτὲ του.

—Νὰ μὴ σοῦ πέσῃ μιὰ σταλαγματιὰ μελάνι στὸ τετράδιο ὅπου καθαρογράφεις μιὰ ποιητικὴ σου συλλογὴ.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ

Κάποιος φυλάργυρος εἶχε πάει κάποτε σὲ μιὰ ἐκθεσι καὶ διαπραγματευόταν τὴν ἀγορὰ μιᾶς ἐλαιογραφίας πού τοῦ εἶχε ἀρέσει. Ὁ καλλιτέχνης ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ παζαρέματα συγκατετέθη νὰ τοῦ τὴν παραχωρήσῃ ἀντὶ τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων φράγκων.

—Ἐλα τώρα, τοῦ εἶπε ὁ φιλάργυρος, χτυπώντας τὸν στὸν ὄμο. Κάνε μου τὴ χάρι νὰ μοῦ τὴ δώσης ἀντὶ τριῶν χιλιάδων... Ἐχω τὸ λόγο μου νὰ σοῦ ζητῶ αὐτὴ τὴν ἐκπτώσι. Σὲ λίγο πρόκειται νὰ τηλεγραφήσω στὴ γυναῖκα μου γιὰ τὴ σημερινὴ μου ἀγορὰ καὶ μετὰ τὸ πεντακοσάριο πού μοῦ ζητᾷς, θὰ μὲ ἀναγκάσης νὰ πληρώσω... μιὰ λέξι παραπάνω τηλεγραφικά!...